

Sygn. akt II AKzW 671/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Pelewicz (del.)

Protokolant: Luiza Borończyk-Saczka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Ewy Rogali

po rozpoznaniu w sprawie

M. S., s. S.

skazanego z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 24 maja 2022 roku, sygn. akt IV Kow 993/22

o odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowieniem z dnia 28 września 2021 roku, sygn. akt II 1 Kow 1133/21/wz, warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, wyznaczając mu 2-letni okres próby od dnia zwolnienia z zakładu karnego oraz oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego. Jednocześnie nałożył na niego obowiązki w postaci realizacji obowiązku alimentacyjnego, podjęcia pracy zarobkowej, powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz poddania się terapii uzależnień.

Dnia 6 grudnia 2021 r. kurator sądowy udzielił skazanemu pisemnego upomnienia w związku z nierealizowaniem przez niego obowiązku alimentacyjnego (k. 31 teczki dozoru).

Dnia 25 kwietnia 2022 r. kurator sądowy wystąpił z wnioskiem o odwołanie udzielonego skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia. W uzasadnieniu podniósł, że skazany pomimo otrzymania pisemnego upomnienia w dalszym ciągu nie realizuje ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy w Kielcach postanowieniem z dnia 24 maja 2022 roku, sygn. akt IV Kow 993/22, przychylił się do wniosku kuratora i na podstawie art. 160 § 4 k.k.w. odwołał udzielone skazanemu warunkowe przedterminowe zwolnienie. W uzasadnieniu podniósł, że skazany ignoruje warunki, na jakich zostało mu udzielone warunkowe

przedterminowe zwolnienie, czego najlepszym dowodem jest fakt, iż do tej pory nie uiścił on żadnej kwoty na poczet zadłużenia alimentacyjnego i to pomimo posiadania odpłatnego zatrudnienia.

Na to postanowienie skazany wniósł zażalenie, w którym zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż zasadnym jest odwołanie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia w sytuacji, gdy jego zachowanie w okresie próby nie uzasadnia takiej decyzji. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nieodwoływanie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 160 § 3 k.k.w. uprawnia sąd penitencjarny do odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia w sytuacji, gdy zwolniony w okresie próby rażąco narusza porządek prawny (w szczególności popełnił inne przestępstwo lub została wobec niego orzeczona kara inna niż w § 1) albo gdy uchyła się od dozoru, wykonania nałożonych na niego obowiązków lub orzeczonych wobec niego środków karnych, przepadku lub środków kompensacyjnych. Jeżeli okoliczności, o których mowa w przytoczonym wyżej przepisie, zaistnieją ponownie po udzieleniu skazanemu pisemnego upomnienia przez sądowego kuratora zawodowego, odwołanie przez sąd penitencjarny warunkowego przedterminowego zwolnienia nabiera charakteru obligatoryjnego, chyba że przemawiają przeciwko temu szczególne względy (art. 160 § 4 k.k.w.).

Przed przystąpieniem do rozważań na temat tego, czy w realiach przedmiotowej sprawy rzeczywiście wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 160 § 4 k.k.w., należy odnotować, że skazany w swym zażaleniu nie zaprzecza temu, iż od momentu otrzymania od kuratora sądowego pisemnego upomnienia do dnia wydania przez Sąd Okręgowy w Kielcach postanowienia o odwołaniu udzielonego mu warunkowego przedterminowego zwolnienia nie uiścił on żadnej kwoty na poczet zasądzonych od niego alimentów. Argumentacja skazanego opiera się jedynie na próbach wykazania, że nierealizowanie przez niego tego obowiązku nastąpiło na skutek wystąpienia okoliczności od niego niezależnych, za które nie ponosi on winy. Usprawiedliwienia dla swojej postawy skazany upatruje w tym, iż przed dłuższy okres czasu pozostawał bez pracy w związku z trudnościami w znalezieniu zatrudnienia zaraz po opuszczeniu zakładu karnego.

Należy jednak podkreślić, że trudności w znalezieniu zatrudnienia tylko wtedy mogłyby stanowić usprawiedliwienie dla nierealizowania przez skazanego nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego, gdyby skazany przez cały okres bezrobocia podejmował rzeczywiste starania o znalezienie pracy. Zauważyć jednak należy, że kurator sądowy niemalże od samego początku sugerował skazanemu zarejestrowanie się w urzędzie pracy (k. 23, 30-30a, 64-64a, 76-76a, 83-83a, 89 teczki dozoru), z propozycji tej skazany jednak nie skorzystał usprawiedliwiając to poszukiwaniem pracy na własną rękę. Nie sposób zatem uznać, by skazany wyczerpał wszystkie możliwe drogi znalezienia zatrudnienia, jakie były mu wówczas dostępne i z których istnienia zdawał sobie sprawę.

O ile nierealizowanie obowiązku alimentacyjnego w sytuacji, w której skazany był jeszcze osobą bezrobotną, można by uznać za w pewnym stopniu usprawiedliwione, o tyle nic nie usprawiedliwia uchylania się przez niego od płacenia alimentów, gdy już podjął on zatrudnienie. Z przedstawionych przez samego skazanego dokumentów wynika, że w okresie od 3 do 30 marca 2022 r. pracował on na umowę zlecenie przy docieplaniu budynków za wynagrodzeniem w wysokości 2 000 zł brutto (k. 14 akt II AKzw 671/22), a od dnia 4 maja 2022 r. pozostaje on zatrudniony na umowę o pracę na czas określony (do 31 grudnia 2022 r.) jako pracownik ogólnobudowlany z pensją w wysokości 3 010 zł brutto miesięcznie (k. 15 akt II AKzw 671/22). Wprawdzie na posiedzeniu, które odbyło się w Sądzie Okręgowym w Kielcach w dniu 24 maja 2022 r., skazany zadeklarował, że „w tym miesiącu postara się spłacić całą zaległość” (k. 9 akt II AKzw 671/22), a we wniesionym przez siebie zażaleniu zapewnił, że już „stara się płacić alimenty” (k. 13 akt II AKzw 671/22), to jednak za obietnicami tymi nie poszły żadne konkretne działania. Jak wynika z informacji uzyskanych od pracownika Kancelarii (...) w J., ostatni raz, kiedy skazany z własnej woli uiścił jakąkolwiek kwotę tytułem alimentów, miał miejsce jeszcze w maju 2019 r. W czerwcu 2022 r. wprawdzie na konto komornika wpłynęła kwota 429 zł na poczet

zadłużenia alimentacyjnego skazanego, odbyło się to jednak w trybie potrącenia dokonanego przez Urząd Skarbowy, a nie z inicjatywy własnej M. S. (k. 25 akt II AKzw 671/22).

Biorąc pod uwagę przytoczone wyżej okoliczności stwierdzić należy, że w realiach przedmiotowej sprawy rzeczywiście zaistniała okoliczność w postaci dalszego uchylania się przez skazanego (po udzieleniu mu przez kuratora sądowego pisemnego upomnienia) od wykonywania nałożonych na niego w postanowieniu o udzieleniu warunkowego przedterminowego zwolnienia obowiązków, brak jest przy tym podstaw do tego, by uznać, że istnieją jakiegokolwiek szczególne względy sprzeciwiające się odwołaniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia (a szczególności sam skazany na takie względy nie wskazuje). Nie doszło zatem ze strony Sądu pierwszej instancji do zarzucanego mu błędu w ustaleniach faktycznych.

Ze względu na sytuację skazanego, w tym zwłaszcza z uwagi na ciężący na nim obowiązek alimentacyjny, zwolniono go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak we wstępie.